

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

kun skulle tilfalde sælgeren 60 pct., medens 40 pct. skulle inddrages i vejfonden. Bestemmelserne var begrundet i de høje priser, der i det frie marked opnåedes for brugte personvogne på grund af den meget begrænsede import af nye vogne, og man fandt det urimeligt, at den, der fik tilladelse til indkøb af et nyt personmotorkøretøj, foruden den fordel, der lå i at få en ny vogn, også skulle kunne oppebære den betydelige konjunkturgevinst, som salget af den ældre vogn i det frie marked indbragte.

Loven var oprindelig gældende for 1 år, men er forlænget i 1951, 1952 og 1953, dog således at der ved de sidste 2 forlængelser er foretaget visse ændringer, tildels under hensyn til de prisfald, der har fundet sted på brugtvoغنsmarkedet. Ved de nugældende regler får således ejeren af vognen først 2 000 kr. ubeskåret, og af restbeløbet opnår han 75 pct., medens kun 25 pct. inddrages i vejfonden. Endvidere er der givet hjemmel for, at også visse andre vogne — vogne, der er klausuleret mod videresalg — kan bortsælges i overensstemmelse med lovens regler. Endelig har man ved lovens forlængelse i fjor åbnet mulighed for, at loven kan bortfalde inden den fastsatte udløbstid ved kgl. anordning, såfremt forholdene skulle ændre sig, således at bestemmelserne ikke længere anses for fornødne. Loven foreslås nu forlænget for yderligere 1 år, idet automobilimporten trods den meget væsentlige forøgelse i det sidste par år stadig ikke på langt nær står mål med behovet, og priserne på de brugte vogne derfor stadig ligger langt over, hvad de ville være i et frit automobilmarked.

Med hensyn til importen, herunder indbefattet importen på dollarpræmieringsbasis, kan jeg oplyse, at denne har udgjort i 1952 ca. 10 600 stykker, i 1953 ca. 26 000 stykker og de første 8 måneder af indeværende år godt 28 000 stykker. Ved de foranstaltninger, der blev foretaget i forsommeren, hvor man dels begrænsede tildelingen af personautomobiler gennem automobilfordelingsnævnet, dels påny forlangte bevillingstilsagn for den fulde importværdi ved køb på dollarpræmieringsbasis, således at dollarpræmieringstillægget igen udgjorde 80 pct. af importværdien, er det vel lykkedes til en vis grad at begrænse importen, men

man må dog regne med, at man i indeværende år ialt kommer op på en import af ca. 38 000 personvogne.

Uanset den store import er der iøvrigt et meget betydeligt udækket behov, hvilket bl. a. fremgår af det betydelige salg, der finder sted af automobiler på dollarpræmieringsbasis til priser, der ligger omkring 40 pct. højere end vognens normale udsalgspris. Ved en i fjor af Dansk Automobilforhandlerforening foretagen undersøgelse over brugtvoغنspriserne konstateredes det, at disse priser stort set svarede til prisniveauet for nye vogne, der købtes på dollarpræmieringsbasis. For visse gængse mindre vogne lå priserne endog noget højere end dollarpræmieringsprisen med fradrag af sædvanlig afskrivning. Nogen tilsvarende undersøgelse er ikke foretaget i år, men det i og for sig naturlige resultat, at brugtvoغنspriserne harmonerer med priserne for det frie indkøb af nye automobiler, nemlig indkøbet på dollarpræmieringsbasis, bekræftes ved de i årets løb stedfundne auktionssalg. Gennemsnitspriserne for vogne solgt på auktion er ikke undergået væsentlige ændringer, men har dog i foråret, hvor dollarpræmieringstillægget var noget lavere, vist en vis nedgang, medens gennemsnitsprisen nu er oppe på det samme niveau som sidste efterår, inden nedsættelsen af dollarpræmieringstillægget blev gennemført.

Ved de i forsommeren truffene foranstaltninger til begrænsning af automobilimporten blev det bl. a. bestemt, at automobilfordelingsnævnet principielt ikke skulle tildele nye vogne til udskiftning af ældre vogne. Der blev dog herved gjort undtagelser, forsåvidt angår drosker og andre hyrevogne, ligesom der iøvrigt blev givet nævnet en adgang til, når særlige forhold måtte foreligge, at foretage en sådan udskiftning ved tildeling af nye vogne. Selvom det antal vogne, der nu stilles til offentligt bortsalg efter lovens regler, derfor er meget væsentligt reduceret i forhold til tidligere, vil det dog være nødvendigt at opretholde loven dels under hensyn til de tilfælde af udskiftning, der fortsat finder sted, dels under hensyn til det salg, som stadig sker af vogne, der er undergivet salgsklausul.

Idet der således stadig er tale om en meget væsentlig overpris ved salget af brugte vogne, og da loven trods de skete